

- c. Kas arvesse võib võtta ka vahistamismääruse teinud liikmesriigis ellu viidud õiguslikke ja organisatsioonilisi positiivseid muudatusi (ombudsmani süsteemi kasutuselevõtt, karistuse täideviimise kohtute loomine jne), nagu seda tegi eelotsusetaotluse esitanud kohtu kriminaalkolleegium oma otsustes väljaandmise lubatavuse kohta?
2. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kinnipidamistingimusi liidu põhiõiguste seisukohast hinnata? Mil määral mõjutavad need kriteeriumid mõiste „tegelik oht“ tõlgendamist Euroopa Kohtu praktika tähenduses kohtuasjades Aranyosi ja Căldăraru?
- a. Kas vahistamismäärust täitva liikmesriigi õigusametustel on selles osas õigus viia läbi vahistamismääruse teinud liikmesriigi kinnipidamistingimuste ulatuslik kontroll või peavad nad piirduma nn ilmselge õigusvastasuse kontrollimisega?
- b. Kui Euroopa Kohus jõuab esimesele eelotsuse küsimusele vastamisel järeldusele, et kinnipidamistingimuste puhul eksisteerivad liidu õigusest tulenevad absoluutsed nõuded: kas nende miinimumnõuete täitmata jätmise oleks nõ kaalutlust mittelubav selles tähenduses, et niisugusel juhul oleks alati tegemist väljaandmist keelava „tegeliku ohuga“, või võib vahistamismäärust täitev liikmesriik siiski väljaandmist kaaluda? Kas seejuures võib arvesse võtta niisuguseid pidepunkte nagu kinnipidamine ELi-sisesest õigusabi toimimisest, ELi kriminaalmenetluse talitlusvõime või vastastikuse usalduse ja vastastikuse tunnustamise põhimõtted?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Dresden (Saksamaa) 22. veebruaril 2018 – hapeg dresden gmbh versus Bayrische Straße 6–8 GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-137/18)

(2018/C 268/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Dresden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: hapeg dresden gmbh

Kostja: Bayrische Straße 6–8 GmbH & Co. KG

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigust, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁾ teenuste kohta siseturul artikli 15 lõike 3 punkte b ja c, artikli 16 lõike 1 esimest ja teist lauset ning kolmanda lause punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisese õiguse norm nagu põhikohtuasjas kohaldatav, mis näeb ette, et arhitekti ja/või inseneriga sõlmitavas lepingus ei ole lubatud leppida kokku tasus, mis on väiksem kui arhitekti- ja inseneriteenuste tasu määrukses kehtestatud määrade alusel arvatav miinimumtasu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul, ELT 2006, L 376, lk 36.